

Nr 25

Av herr **Hamrin** i Jönköping m. fl., om förfarandet vid omröstningar i kamrarna.

Det har i den svenska riksdagen förekommit att i mycket uppmärksammade frågor beslut fattats som icke svarat mot det verkliga opinionsläget i kamrarna vid voteringstillfället. Den speciella problematik som här åsyftas sammanhänger med de beklagliga fall av felröstning vilka tyvärr icke helt synes kunna undvikas och vilka också av naturliga skäl väcker allmänt uppseende. I och för sig behöver dessa felröstningar icke bero på ouppmärksamhet eller oskicklighet, vilket konstateras inte som försvar av men väl som förklaring till inträffade missöden. Det tekniska förfarandet vid omröstningarna medger knappast tillräckligt effektiva och betryggande kontrollmöjligheter från den enskilde riksdagsledamotens sida. Inte heller kan sägas att den voteringsmetod som tillämpas rent tekniskt fungerar osvikligt.

Under alla förhållanden måste det från demokratisk synpunkt betecknas som klart otillfredsställande när — låt vara vid enstaka tillfällen — betydelsefulla avgöranden träffas med den här skisserade bakgrunden. Innebörden är ju då att beslutet ger en falsk återspeglning av den vid omröstningstillfället i fråga förhärskande meningen. I ett fullgott demokratiskt-parlamentariskt system måste självfallet, varhelst och närhelst det blir fråga om öppen redovisning, den aktuella folkmeningen på ett så exakt sätt som möjligt komma till uttryck.

Men i anslutning till dessa tankegångar måste det då också te sig naturligt att påyrka en närmare omprövning av frågan om en mera tillfredsställande ordning på detta område skulle kunna åvägabringas. Därvid inställer sig dels spørsmålet huruvida någon ytterligare förbättring i tekniskt hänseende skulle kunna åstadkommas, ägnad att ge den enskilde riksdagsledamoten möjlighet till en säkrare och snabbare kontroll av omröstningsresultatet, dels också spørsmålet huruvida inte en viss marginal för korrigeringsring av en uppenbar felröstning kunde i det enskilda fallet medges. Utan tvivel inställer sig här överväganden av ömtåligt och även svärbemästrat slag, och avsikten är icke att föregripa en rimlig och godtagbar lösning. Det väsentliga har synts vara att på detta sätt bringa frågan i erinran och därutöver förorda, att densamma hänskjuts till närmare granskning, lämpligen då inom författningsutredningen.

Med hänvisning till ovanstående hemställes alltså,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära, att spørsmålet om de från demokratisk synpunkt otillfredsställan-

de konsekvenser, som uppstår i samband med s. k. felröstningar, hänskjuts till 1954 års författningsutredning, som därvid också bör få i uppdrag att framlägga förslag om åtgärder i syfte att i görligaste mån undanröja olägenheterna i fråga.

Stockholm den 17 januari 1962

Yngve Hamrin

Jean Braconier

Johannes Antonsson